27234
12.2

2723.4.12.2

Harvard College Library.

FROM THE BEQUEST OF

FRANCIS B. HAYES
(Class of 1839).

18 Aug. 1892.

Digitized by Google

Digitized by Google

Ancient (Servian) Songs
on the Čа-dialect
in honour of
the Saints & saints days
(Transcribed from an ancient
manuscript in the All saints
[church] in the city of Curzola.
By
Vid Vuletić-Vukasović)
(Reprinted from the [periodical] Catholic Dalmatia)

1880.

Digitized by Google

ČAKAVSKE STARINSKE PJESME

NA

ČAST SVETIEM I SVETICAMA BOŽJIM

(Prepisao iz starinskoga rukopisa u Svisvetiem u gradu Korčuli

Vid Vuletić-Vukasović)

(Preštampano iz *Katoličke Dalmacije*)

ZADAR
Tiskarna Iv. Wodicke
1880.

Digitized by Google

27234.12.2

HARVARD COLLEGE
AUG 18 1892
LIBRARY

Hayes fund.

Čakavske Starinske Pjesme [1]

Na čast svetiem i sveticama božjim

. . . . . .

Benedetto sia misier san Michael

. . . . . .

Gesù Christo Misericordia
Misericordia Misericordia.

Mihouile priblaseni [2]
sue zlo od nas ti odreni
Tisi slava Boxia grada
ti obrani stara, i mlada
Radosnote sfi slauimo
ierte slauna uazd' imimo

[1] Rukopis, iz kojega najtočnije prepisujem sliedeće pjesme, jest po nješto pokvaren, te mu nije prvieh i zadnjieh lista, s toga se nezna ko je sačinitelj ovieh pjesama. — Po svoj prilici rukopis je iz XVII v., a tada bi pjesme mogle biti sastavljene od frančiskana o. A. Draghinea — Saške (Draginića), rodom iz Blata Korčulanskoga g. 1689, od kojega se spominje više djela što na bieli sviet još nijesu izašla, a to bi bila: 1) Fala od Kotora 2) Odgovor u Bosnu priatelju itd.

Digitized by Google

Ne budimo gliudi glusi
nissu mani oni strussi
A chose nech pochaiati
ù pachluchies zlo plachati
Boglie malo priterpiti
nego vazda ù zlu biti
Jate prossu ioste missli
Mihovila slauu slissi
Bogmu hoti uechie dati
negnam mogu spovidati
Arhangelu Mihovilu
Bogije podal cudnu silu
Lucifera da dobude
i sfim diavlom ne probude
Antichersta on schoncana
stogamuie cudna slava
Pomoch nichije boxiu puchu
daije diaulu gliutu muchu
Chadasu na ishodu dobri
Mihovilgih h' bogu vodi
Chadna dussu diaval sina
Mihovilga na zad rina
Na mirila nam ije priti
chada pride dan umriti
Hochie diaval slid razdriti
bres schoncanija smart podniti
Mihovile Boxia trubi
na dan sudgni martve budi
Danomnie toij postenije
chada pride uscharscenije

Digitized by Google

Angelichie pristupiti
zlih od dobrih razluciti
Grisnichechie ù oggagn poiti
dobri s bogom u slauu poiti
Grisnich bude scripat zubom
plachat mislit velom tugom
Bog nas toga zla isbaui
i priuedi ch' uicgnoi slaui. *Amen.*

U Drugu Nedilju

Nedilja je braćo danas
Bog se j' rodil Isus za nas,
Nedilja je božji danak
karstjanom u crikvi stanak;
Nedilju je k sebi obral,
ki je naše grihe opral;
U nedilju s greba izašal,
ki nebesa jest nadašal;
Svete Otce s limba svede
i sobom njih raj povede;
Apostolom u nedilju
reče Isus, da ne dilju;
Duhom svetim njih nadili
i po svitu njih rasdili;
Kada Isus sgreba izide,
u nedilju dan svet pride;
Apostole sve napuni
i njih volju svu ispuni;
Bog svitovna sva obredi
i nedilju on naredi;

Digitized by Google

Težateljni dan nam jest dal
a nedilju k sebi obral;
Sveta pisma brate prave,
da karstjani boga slave.
Dok se njiva božja skriti
nedilju hti uzvisiti.
Neć nedilju posvetiti
polje neće plodno biti.
Ako budeš na teg pojti,
blago t' hoće nazad pojti.
Ako uteseš plod od polja,
vazeti će sve nevolja.
Ako blago ti dotečeš
u neprudna sve raztečeš;
Neće t' prudno toj zateći
ča u nedilju budeš steći.
Hteć nedilju ti težati.
svezan u ognju hoćes stati.
Nedilju nemoj ti tržiti
ako u paklu neć tužiti.
Teg nediljni Bogu mrzi
zato ga se, brate, odvrzi.
Teg obćeni bi brez griha,
to su riči razumnika.
Mirom većom ako kupiš
diavlih se ruk' neodkupiš;
Ako budeš prehiniti,
u mukâ se hoć truditi.
Kogod tudje uzvazima,
njega blago grih razčinja.

Digitized by Google

Cuvaj, krivo ne prisezi,
a k tudjemu ne posezi.
Ako budeš potvoriti
neće t' Bog raj otvoriti.
Tko tudjemu zlo poseže,
milost božju ne doseže.
Ktudjemu se li poteže,
rajsku svitlost ne doseže.
Ako budeš priseć krivo,
Nespase te Križa drivo;
Razmi ako budeš skrušen,
i pokorom ljutom sdružen.
Iskrnjega nemoj ubiti,
jer ćes dušu pogubiti.
Krivom mirom nehtij dati,
da se nebudeš pokajati.
Što se u nedilju stvori
nakazano sve se rodi.
Hteći mi ta dan štovati
od griha se varovati,
S jutra rano mi pojdimo
crike božje obajdimo;
Skupa bratjo crikvi pojmo
pater noster u njoj pojmo.
Glave naše priklonimo,
virnih mrtvih spomenimo:
Sveti Otče, svemogući,
ugasi nam naš grih vrući,
Daruj nam taj dragi kamen
u blažen vik budi *Amen*.

Digitized by Google

U Tretu Nedilju.

Divo mati, o Maria,
s tebe na nas sunce siva,
Ti si svitlost svemu svitu,
i lipota suncu i cvitu,
Isus svitlost jasno sunce
on prosvitlja virnim srce.
On od tebe tilo prija
kako od gore sunce siva,
S neba milost posla tebi,
zaruči te majku k sebi;
Angjela ti svoga posla,
i darovih božjih dosta.
Da od njega primaš dari,
nad Angjele i sve stvari.
Kad ti reče Angjel zdrava,
obvija te božja slava.
I priamši ovoj s Bogom
izpuni se svetim duhom.
Slavom božjom Isus mili,
ki e slava u svoj sili.
Tebe mater k sebi voli
koja za nas milo moli.
O prislavna divo mati,
nekrati nam milost dati;
Ti si od Boga izabrana
za spasenje svitu dana.
Virne Božje da slobodiš
i slobodne k Bogu vodiš

Digitized by Google

Ki te vapiemo s glasi
milostivo ti nas spasi.
Od nas sve zlo ti odreni,
tvoju milost k nam obrni.
U' voj tuzi grišnik mnozih
utiši nas divo, vavik.
Ti nas grišnih s Bogom spravi
i prived nas k vičnoj slavi. *Amen.*

U Nedilju okolo Svetoga Luke.

K sebi zovu pomoćnika
sveta Luku naslidnika,
Dase on za nas pomoli,
da izliči naše boli.
Sveti Luka likar biše,
čudnu kripost on gimiše:
On uboge sve ličaše
plaću, pinez, ne primaše.
Plaću izkaše on od Boga,
od Isusa svemogoga.
On urešen u svem biše,
zlobe griha ne imiše.
Kancilirse Gospin zvaše,
njeje dila jer pisaše.
Jeronim nam sveti piše,
Luka žene ne gimiše.
Zrcalo je od poštenja,
od čistoće uzdrženja.
Sveti Paval drag mu biše,
sveto pismo od njeg' imiše.

Digitized by Google

Slavni likar jest nebeski,
očisti nam grisi teški.
S tobom da se veselimo,
u kraljestvu gdi želimo.
Gdi pravedni pribivaju,
Božje lice svi gledaju;
Gdi se veće nečuvaju
ni od djavla već predaju.
Ti nas Bože sad pomozi,
od ust lava oslobodi,
Od grihov nas ti očisti,
meu pravedne nas umisti.
I vi pravi redovnici,
Svetom Luci naslidnici,
Molite se na toj bogu,
da nas sliši u nevolju. *Amen.*

U petu Nedilju.

O Maria, Divo mati,
tvoju milost k nam obrati,
Daj se grihom pokajati
i s' dobrimi pribivati.
Tvoje oči k nam obrati,
tvoju milost nam ne krati.
S dobrima se izabrati
i ob desnu pored stati,
Ti si danas proslavljena,
i od Boga okrunjena.
Ti si nebo otvorila,
sržbu božju ukrotila.

Digitized by Google

Na nebu si uzvišena,
i svih više postavljena.
Veseli se kraj Angjelski,
veseli se dvor nebeski.
On te ljubi i posluša,
jer si ti š-njim jedna duša.
On sve hoće, što ti hoćeš,
Gospoja si, i sve možeš.
Ti nas primi k sebi sluge,
izbavi nas vične tuge.
Ki te vapiemo glasi,
ti nas milostivo spasi.
Od nas sve zlo ti odvrati
tvoju milost k nam obrati.
Da u raju pribivamo,
tvoju slavu uživamo.
Po milosti sinka tvoga,
Isukrsta sve mogoga.
Koj sidis tobom majkom
slavjen po sve vike vikom.

Okolo Svih Svetih.

Bratjo dajmo slavu Bogu
i njegovu svemu dvoru
i svih svetih proslavimo
Apostole spomenimo,
Pomolimo pria Petra
da nas brani vražja vitra.
Petar ključar jest nebeski
odriši nam grisi teški!
Petre, ti si pastir puka,
odren od nas vražja vuka.

Digitized by Google

Ti si Petre, meštar viri
nedalj umrit u neviri.
O ribaru plemeniti,
Svetim duhom nas podmiti;
Ti si glavom doli propet,
ti nam sgrišit nedaj opet.
Ti imaš Andriu brata,
Otvori nam rajska vrata.
Pavla pored spomenimo,
žač jest veći nego mnimo.
Pavlu otajna sva Bog skaza,
kad ga slipoćom nakaza.
Kad se Pavlu glava usiče
tri krat zasob — *Jesus* reče.
Kada glava pade doli,
mliko iz sebe tilo proli.
Pavle ti si svih uzvisil,
djavlu silu kripko slomil.
Ovdi da bi nam neudila,
ti na naša moli dila.
Od Andrie što li dimo,
njega propeta mi vidimo.
Andria Petru biše bratac,
ti nam budi sad svim otac.
Ki na križu dva dni visi,
puk učeći dobre misli,
Petra na viru obrati
božju milost k nam obrati.
Ne zabudmo mi Jivana
da nam bude njega slava.

Digitized by Google

Jivan otca u plavci pusti,
sva mu Isus otajna izusti.
Svitovna sva u njem ubi,
zavsin ga pak obljubi.
Jivan uz križ plačno staše,
Majku božju on tišaše;
Isus majku priporuči
kad se za nas na križ muči.
Jivan bi u ulju varen,
pak u Patmost [1] bi progonjen.
Kad ga u grob postaviše
čudne stvari se sgodiše:
Duša Bogu brzo uzajde
tilo se u grob [2] već ne najde
Jivane božja ptice,
dovedi nas prid tve lice,
Mariji ši viran sluga,
netakni nas vična tuga.
Jakov brat mu vele slavan,
jer ne bratu jest prikladan.
U Jerusalem [3] pravi biskup
naših grihov dobri iskup.
Njega židovi ubiše,
milost božju ne imiše.
Jakov pravedan se je zval,
da bi nas svih k sebi prizval,
Tomu Isus virno ljubi,
koga kralj od Indije ubi.

[1] Patmos.
[2] Idiotizam mješte u grobu.
[3] Po otocima običajno pomete se u slov. *stanje* i *kretanje*.

Digitized by Google

Isus kad iz greba izide,
k apostolom večer pride.
Rane svoje njim prikaza,
uskrsnutje svoje skaza.
Kada biše Isus prišal,
Toma biše van odtišal.
A njemu se kasno mnjaše
jer Isusa ne vidjaše.
Osmi dan se Isus vrati,
tere Tomi takoj pravi:
Pusti Toma misli tvoje,
takni prstom rane moje.
Toma ondi blizu staše,
kad ga Isus k sebi zvaše.
Hodi kralju u Indiu
božju viru navisti mu.
Toma svoj put putujući
najde u gradu pirujući.
Tuj ga na pir uzmoliše,
i za stol ga posadiše,
Di da pisam tuj pojaše,
Boga uz to spominaše.
Toma ništar ne ijaše,
k nebu svejer uzdisaše.
Stolnik Tomu tada udri
a njega tlav tudie razdri.
Tilo na kuse rasnese,
ruku na stol postaviše.
Toma ti si u božjoj visti
od grihov nas svih očisti.

Digitized by Google

Ti si tical Isusu rane
od diavla nas da obrane.
Filipa mi navistimo,
njega život spomenimo.
Dvadeset lit kako ptica
po svem svitu Filip lita.
Osandeset lit jimiše
kad ga na križ položiše.
Molimo te, o Filipe,
daj nam milosti velike.
Nu poslušaj, božji puče,
Bartolomij kožu svuče;
Kožu svoju da odriti,
slavu vičnu hoti priti;
Svoju kožu ti ki nosiš
privedi nas gdi ti sidiš,
Skupa s tobom pribivamo,
slavu božju uživamo. *Amen.*

U Sedmu Nedilju

Veseli se svaka duša
Ovuj pisam ka okuša;
Diva ovuj pisam spiva
i nas virne k sebi sina.
Nevirnike kruto rani
nam karstjanom takoj pravi:
V' kući mojoj bih mlajahna
divojčica pričišćahna,
Zalu misal nigdar nimah
K' božjoj službi sva pribivah.

Digitized by Google

Hoće biti jedna diva
Ka izbavi mir od gnjiva,
Duhom svetim ona prime
sina božja kad obujme.
Hoće Boga poroditi
u svem diva hoće biti.
Ja toj pismo misleć steći
i odlučih govoreći:
Bože tebi ja prisegu
nigdar k mužu ne posegu;
Muža grihom ne poznaju,
divstvo moje tebi daju;
Ti ga brani i obrani
svetim duhom ti ogradi.
Veseli se divo blaga
tebi tuj cast Bog pridava,
Nebudi se tim dvoriti
sina božja hoć roditi;
Zidovšći me muž zaruči,
Bog otac me griha izruči;
Josef ki se moj muž zvaše
koga Isus otcem zvaše.
Sinom meni dabi služil,
divstvo moje dabi združil;
Divstva moga svidok pravi
Bog mi svetim duhom javi.
V Nazaretu ja stojeći,
pride Gabriel leteći
Božje poslastvo on nosaše;
Pošteno me pozdravljaše,

Digitized by Google

Kako munja leteć siaše,
božje poslastvo on pravljaše,
Na kolinu on klečaše
i takoj mi govoraše:
Zdrava divo od radosti,
ti si puna sve milosti,
Milost tvoja sva se najde
kada sin tvoj tebi sajde.
Cesar tebi gre nebeski
ki razdriši uzli teški.
Kad toj Angel govoraše
diva strahom trepetaše;
Njoj se čudan glas taj mnjaše
zašto Angel govoraše.
Prid njom steći toj pravljaše
à sam zemlji pogledaše.
O Maria nimaj straha,
jer ti nimaš grišna praha,
Sdruži tvoju velu kripost
i najdi nam virnu milost. *Amen.*

U osmu nedilju.

Virujemo Boga Otca
nebu zemlji svemu stvorca,
Jedinoga rodi sina
Isukrsta gospodina;
On je začet svetim duhom
od Marie nje posluhom;
Ona njega divom rodi
i nebeskim mlikom doi.
Muku prija od Pilata
i krv proli vridniju zlata.

Digitized by Google

Umri prigvozdjen na križu,
prid kim djavli ne stoe blizu.
Bi pogreben i u tmu side
i treti dan opet pride.
Kad uskrsnu činu čudesa
pak uzide na nebesa;
Otcu sede s desnu stranu
dokle martvi svi ostanu;
Paka hoće nad sud priti
svih po dilih on suditi.
Duha sveta virujemo,
crikve božje poštujemo;
V njoj pravo posvećenje,
v njoj grihov odpušćenje.
Posliće zalih osuditi
gdje u mukah vazda mriti.
Ne hodimo u tuj družbu.
ostavimo diavlju službu
Ukloni se luda smiha,
kaj se brate tvoga griha.
Boga više snjega ljubi
tvoje duše ne pogubi.
V nedilju teg ne teži
Boga moli à ne leži.
Ne prisezi krivo brate,
saržba božja pade na te.
Roditelje poštuj tvoje.
i tebe će dite tvoje
Brata ljubi kako sebe
tako hoće Bog od tebe.

Digitized by Google

Jelit sgrišil primu prosti
ne gledaj već njega psosti
Nili toga meu vami
ne budijm dila svami.
Ne oskvarni tila svoga,
bez zakona boj se Boga;
Neka rodiš toj rojenje
ko bi Bogu na poštenje.
Ne odiri, ne ukredi,
mimo Boga vodi k sebi.
Grih se brate znaj ne prašća
gdje se tugje ne povraća.
Ako s' svidok pravo reci
krivini se vazda odreci.
Ne požudi tugje žene
jer toj hoće Bog od tebe;
Ne poželi tugja blaga,
ukloni se kako vraga.
Napoj žedna pitaj lačna
budit' ruka tomu vadna.
Tiši brate nemoćnike,
oslobodi razbojnike;
Kopaj brate martve kosti
da Bog tvoje grihe prosti.
A ko hoćeš toj činiti
spasen hoćeš brate biti,
Vičnju slavu uživati.
posred sveti pribivati
Gdi ni konac od veselja
čuje se brate sagrišenija.

Digitized by Google

Neka budeš ù raj priti
s angeli se veseliti,
S njimi noseć dobri kamen
veseleć se vavik *Amen.*

V Devetu Nedilju.

Katarina Divo blaga
brani od zla sega grada,
Sveta divo Katarina
izbavi nas Božja gnjiva.
Mi te skupno svi slavimo
jer te slavnu vel imimo;
Svak poznava prošnje tvoje
ko je slavi ime tvoje;
Katarina vele vlasti
grihom našim daj pomasti.
Kćerca biše kralja kosta
i svakoga griha prosta.
Grihov ti nas svih oprosti
à podili sve milosti;
Vidili nam tvoje slave
ime tvoje ki sad slave;
Tko se tebi priporučil
ti ga svake tuge izručil.
Katarini sve toj bihu
za toj mnozi k njoj gredihu,
Čudne dari k njoj nosahu
i za ženu nju prosahu.
Često mati nje mišljaše
i zato njoj govoraše:

Digitized by Google

Ti si kćerca meni draga
i kraljevstvu svemu slava,
Sve kraljevstvo plače očima
jer od tebe ploda neima;
Vesela bi moja duša
da bi ti našla muža.
Kada mati toj doreče
Katarina takoj reče:
Ako nimaš takmenika
muža ne vazmu do vika;
Ne spomeni mati muža
da ne zgine moja duša,
Ja sam čista golubica
Isusova nevistica,
Menej Isus parstenoval
pravu viru svu daroval;
Bogu zavit moj dovaršu
divstvo moje ne pomaršu,
Divstvo moje on mi hrani
i kraljevstvo od zla brani,
Ljubav mi je njega mila
obrani me njega sila.
Vtiši nas divo blaga
ka si Bogu vele draga,
Svi te ljube i poštuju
kada ime tvoje čuju;
Klanjamo se tvojoj slavi
svih nas od pakla isbavi;
V Boga si izprosila
kad si karv tvu prolila:

Digitized by Google

Ki uzove pomoć moju
daj mu Bože milost tvoju.
Otac biše u nje kosta
kad sirotom ona osta;
Dana biše mudrim knjigam
svih jezikov i mestrijam,
V Alesandrij stanom staše
svom pametju Isusa zvaše:
O Isuse Božji sinu
slava budi tebi viku,
Ti si začet svetim duhom
od Marije nje posluhom;
Vbozih svih ti pomagaš
sebi blaga ne ostavljaš.
Zlato i srebro prosipaše
na nebesa shranjevaše.
Zač nas pismo bratio vodi
da čujemo ča se sgodi.
Alesandrij kada staše
Masencij puk progonjaše,
Sve karstjane pobijahu
natoj uši postavljahu.
Katarina toj slišeći
pride k Cesaru govoreći:
O Cesare ča toj činiš
božja prsta tij nevidiš;
Idoli nisu bogovi
neg su pakleni vragovi;
Pristan u karstjansku družbu
da ne imaš vičnju tužbu.

Digitized by Google

Kral se hoćeš vazdi zvati
ako budeš Boga znati.
Masencij kralj toj videći
posla slugam govoreći:
Katarinu vij uzmite
i na dvor moj dovedite.
Pokla on dan ja dovarsu
sluge posla daju starsu.
I ako jest mudra diva
napunilai mene gnjiva.
Cesar kada domom poide
Katarina k njemu zide,
S njim se poče vele priti
i pri mudro govoriti:
Dabi moga Boga molil
ki je nebo zemlju stvoril.
On bi tebe k sebi vodil
i nebeski dvor otvoril
Cesar mudrost nje slišeći
sluge upraša govoreći:
Po svem svitu vi pogjite
mudarce mi dozovite.
Katarina usidi steče
pride Isus ter joj reče:
Darse kripko divo blaga
tebi moj duh svet pomaga,
Mudri tebe ne primogu
jer ti daju oblast mnogu,
Na viru njih svih obratiš
i Božjemu putu spraviš.

Digitized by Google

Mudri kada svi prigjoše;
Katarinu izvedoše
Ona s njimi iase priti
i pri mudro govoriti;
Duhom svetim njih predobi
i nebeski put otvori.
Cesar videć toj puhaše
i mudarcem govoraše:
Kamo zgibe vaša mudrost
ukaza se vela ludost;
Da vas jedna diva dobi
i mudrostju svojom pobi;
Ja vas mišljah poštovati
i darovi darovati;
Izgibe vam filosofija
doli pade vaša sila.
Kad sažgati njih vogjahu
Katarinu svi moljahu:
Divo ka si Bogu draga
odren od nas dalek vraga,
Tugu našu ti utoli
Boga za nas ti pomoli,
Grihe naše da nam prosti
u nebeskom dvoru gosti.
Blagoslov nje kad priaše
sluge tudije njih vigjaše.
Oni u ognu kad gorahu
Bogu slavu uzdavahu;
Bogu svoj duh kad pustiše
put njih nigdir negoriše.

Digitized by Google

Kralj na misti tom sideći
Katarini poča reći:
O primudra divo ka si
od tebe su čudni glasi,
Tvoja mudrost i lipota
meni zada vele spota,
Varuj život ne pogubi
volje moje nu poljubi.
Kralj kada joj toj izreče
Katarina njemu reče:
Bozi tvoji jesu vrazi
zato meni nisu drazi,
Boga Isusa kako ljubju
viru njega ne pogublju,
Isus moja sva jest dika.
ranam mojim dal jest lika
Cesar obrati se k vragu
Katarinu sfuče nagu,
Za ruke ju obisiše
i sve tilo izraniše,
Tuge čudne njoj zadaše
straže okolo njeje staše.
Kada Cesar tija otide
k njoj kraljica ob noć pride,
Prid tamnicom kad sigjaše
sva tamnica unutra sjaše.
Angel s Katarinom biše
piću s neba njoj nosiše,
Rane neje on ličaše
i ubrusom otiraše.

Digitized by Google

Kraljica toj s dvor videći
Katarini poče reći:
Divo ka si Bogu draga
ne čin da me grih primaga,
Žalostnu me ti ne pusti
viru tvoju meni izusti.
Katarina nju pogleda
žalostno joj pojti neda,
Viru Božju nju pouči
tim ju od muk sfih izruči;
Katarina nju učaše
sve joj čisto govoraše:
Tebe hoće kralj ubiti
i tim hoćeš raj dobiti.
Kralj vrati se na sud sede
Katarinu tuj povede,
Tilo njeje vele sjaše;
slugam kralj tad govoraše:
Zač joj tako jisti daste
moje riči ne slišaste.
Jer ju živu izvedoše
on se on tuge prinemože,
Zatoj viće poče zvati
i vićnike uprašćati.
Kola silna okovaše
britki čavli nabadaše;
Meu njimi kad sigjaše
Angel boži dolitaše,
Silno rote sve razkarši
nevirnikou vele skarši.

Digitized by Google

Toj kraljica sgar videći
pride kralju govoreći:
O nemilostivi mužu
zač pogubljaš ovu dušu.
Kralj žalostan toj videći
on stan slugam govoreći:
Za kose ju obisite,
parsi njeje obrižite,
Čujte mene ne izgubite
glavu njeje osicite
Tilo njeje neshranite
vukom i psom razvarzite.
Kada sarca tvoga otide
protivnik k njoj ob noć pride.
Dvisti vitez njime pobi
i sfu noć tim nju nedobi.
Sjutra na sud kralj sideći
Katarini poča reći:
Kraljica ti budi moja
da ne izgine mladost tvoja,
Kunu ti se po moju rotu
pol kraljevstva dau u dotu,
Ako i kraljicu sgubih
tebe sarcem vele ljubih.
Katarina toj ne hteći
Cesar slugam poča reći:
V urju veće ne trudite
Katarinu pogubite.
Kad joj glavu usikoše
tuj Angeli pritekoše,

Digitized by Google

Na goru tilo ponesoše
dušu Bogu povedoše.
Katarina divo blaga
udili nam tvoga dara,
Sva te bratia drago mole
pomozi nas u nevolje,
Daj nam s tobom pribivati
slavu vičnju uživati,
Isukarstą tvoga draga
moli za nas divo blaga,
Da nam naše grihe prosti
podili nam tve milosti;
Bivši njega zaručnica
obrani nas svih tužica,
Dopusti nam dragi zlamen
da smo s tobom vavik. *Amen.*

V desetu nedilju.

Angel divu pozdravljaše:
Bog ga posla i pravljaše
O Maria ti si zdrava
tebe gleda sva daržava,
Velika je slava tvoja
nebu i zemlji tis gospogja,
Hoć se zvati božja mati
božje cesarstvo uzdaržati,
Puna jesi ti milosti
kako sunce sjaš svitlosti,
Voljno diliš božju milost
kako sunce svoju svitlost;

Digitized by Google

Svin je voda more mati
å milostju božja mati,
Gospodin je sam Bog s tobom
Bog istini i sam sobom;
Bog se sami s tobom gostil
tobom nas svih slobodil;
On se v te velo vidil
po tebi nas v te ličil;
Svin si slava čast i dika
nebu i zemlji vavik vika,
Meu ženami priblažena
nada sfimi blagoslovljena.
Kraljica si Božja mati
koja milost možeš dati,
Kraljica si Božja dvora
i matica Božja zbora.
Prosvitli nas divo zgora
sunca svitlost kako zora;
Plod blaženi sarca tvoga
sin jedini oca Boga,
Koga jesi ti začela
s pozdravljenjem Gabriela;
Ti tui pozna Boga puna
Ki nebesa sva ispunja,
Jedinoga mati rodi
kako sunca zrak ishodi,
I ù vike mati diva
mati i hći Božja sina *Amen*.

Digitized by Google

V Jedanadestu Nedilju okolo Svetoga Mikule.

O Mikula sveti pope
ne daj grihom da nas tope;
Grisi naši ljudem smarde
å Bogu se vele garde,
Grisi naši zemlji slazu
diavli ù pakal da potežu;
Mol Isusa da nas spasi
i ù svoju slavu shrani.
Ovo pismo svim govori
kad Mikula se porodi.
Na noge stå tudie zdravo
jer imiše sarce pravo,
V sebi ija tad postiti
Bogu hoteć ugoditi;
Sridu i petak jednom žgaše
o tom vas dan pribivaše.
Nu pomisli svaki od nas
jeli nigdir takov danas
Ki bi tako garlo stiskal
bogu sarcem se pritiskal.
Kad Mikula poča resti
umiše se griha otresti,
I kad sirotome osta
Božja puta ne izosta;
Blago veliko on imaše
dne i noći ne spaše,
Kako si bi stratil blago
da bi bogu bilo drago.

Digitized by Google

Tri divojke tadaj bihu
grihovati ke hotihu.
Tako njihov otac htiše
za uboštvo ko imiše.
Ako i plemenit on biše
Božja straha ne imiše.
Kad Mikula toj usliša;
jad mu u sarcu ne utiša
Dokla svih ih ne odpravi,
tej sramote ne izbavi.
Jer Mikula noć ne spati
hteći blago otaj dati.
Parvoj hćeri tad priverze.
da ga nitkor ne pristarze;
Počteno da bi udane,
prija neg bi tamne zvane.
Vazam zlato pojde barže.
otajno ga kući varze.
Kada sunce sjutra isteče
utaj zlato nazad reče:
O nezmirni veli Bože
tko me zlatom sad pomože?
Molim tebe daj mi znati,
da mu budu slavu dati.
Hteć Mikula sve svaršiti,
ča biše počal činiti,
Zlato varze u punistru
da tim oda drugu sestru.
Kada sjutra zlato najde
vesel van pametju zajde;

Digitized by Google

Očima grozno plakaše,
Boga ovim glasom zvaše:
Bože ki otajna sva znaš
grihe naše ti ne gledaš,
Daj mi znati tvoga slugu
ki mi odni taku t ugu
On sramote me izbavi
poštenja me on dobavi;
Hoću drugu hćer udati
očima sarcem ja nespati,
I pomnjivo hoću bditi
jeda ga budu moć viditi [1].
Tako svaku noć on bdeći
pride Mikula on noseći,
Zlata njemu bogom dana
da bi treća kćer udana.
Kada mu ga kući varže
on uteče tad naj barže.
Za Mikulom poča teći
groznim plačem govoreći:
Ja te molim božju slugu
nedaj meni veću tugu,
Daj mi obraz tvoj poznati
stope i noge celivati;
Ne budu li te viditi
veće neću moć živiti;
Postoj malo ja te prosu,
jer u sarcu tugu nosu;

[1] Svraćamo pozornost na ove starinske izreke. *U. K. Đ.*

Digitized by Google

Ti si meni vela dika
ranam moim dal si lika.
Kada jurve mnogo teče
sta Mikula ter mu reče:
Brate, Bog te veli spasi
na rug toga ne razglasi.
Kad Mikula u Surij staše
sfu Turkiju glad moraše:
Rimske navi tri dojdoše
žita mnogo donesoše.
Mikula ih tuj moljaše
i tako njim govoraše:
Gladan puk moj pogledate
žita meni vi prodate.
Kad Mikula dogovori,
gospodar mu odgovori:
Žita tebi nesmim dati
jer nam ga je mirom dati.
On njim reče: do me vire
neće pomanjkati mire.
Trista spudoť mu prodaše
i na kraj ga izkarcaše.
V Lesandrij kad pridoše
miru žita sfu najdoše.
Onim žitom do dva lita
vas Mikula puk napita.
Svih nevoljnih on pomaga
jer ga stiska ljubav prava.
O Mikula sve poštenje
ti si naše uzvišenje;

Digitized by Google

Tilo tvoje mana dici
a nemoćnim rane liči;
Mornarom si ti sva pomoć
kako u dne, tako u noć;
Tako svaki svidokuje
morske pute ki putuje.
Ko se tebi priporuči
ti ga svake tuge izruči.
Milostif si svoim slugam
izbavi nas vičnjih tuga.
Svake tuge tig' izbavi
ki je tvoje ime slavi.
Slavno budi ime [1] tvoje
kako ova pisam poje.
Ki ti ovuj pisam znose
tvoju milost vele prose.
Vsliši jih otče dragi
i daruj njim dare blagi;
Ti si otac ti si mati
hti nas sad svih h sebi zvati;
Na kup s tobom radovati
vičnje slave ne ostati *Amen.*

U trinadestu Nedilju okolo Božića.

V Betlemu Bog se rodi
veselte se svi narodi.
Gradu ime tako biše
kako sveti prorok piše;

[1] Obično u izvorniku *imati* (habere) stoji napisano *gimati;* pa tako i *gime* (nomen) na mjesto *ime.* U jednoj pjesmi ima i *gišći* na mjesto *išći.* *Ur. K. D.*

Digitized by Google

Gdi pastiri blizu stahu
pri dobitkom ter ne spahu.
Svitlost Božja nad njih pride,
prid njom noćna tma otide.
Množ Angelsku tuj vijahu [1]
slavu Božju ki poiahu.
Pastiri se tuj čugjahu [2]
strahom k nebu pogledahu.
Angeli se veseljahu
dobre glase spovidahu:
Slava Bogu, mir človiku
dobro voljno vazda viku.
Na dan od božića danas
Bog se rodi Isus za nas.
Jedan Angel k njim doteče
i prišadši takoi reče:

[1] U izvorniku je *vigiahu.* Ovo *gia* u nekim riečima odgovara sadašnjemu *gja;* nu onaj koji je izvornik pisao tim naznačuje i zvuk *ja;* što se vidi odmah po sliedećem stihu, gdje ono *pojahu* u izvorniku stoji napisano takodjer su *g.*: *pogiahu.* S toga i pišemo na oba načina: *vigjahu* i *vijahu.* Ovo umetat *g* gdje je mjesto slovu *j* možda ima tumača u tom što i dan danas kod otočana jezik na to nanosi, te kod njih čuje se na primjer i latinsko i talijansko *j* zamienjeno su *g* i obratno. Sravni rieči: *ajetivo* (aggettivo, hrv. pridavnik) a pak *agjuto* (na mjesto *ajuto*, hrv. pomoć). Čusmo od prijatelja da na otoku Silbi, a tako i drugovdje po otocim, i dan danas se čuje zamienivat u hrvatski *g* su *j*, te u njih i danas slušaš rieči *gime* (izgovaraj *gjime*) na mjesto *jime* (nomen; cfr. Jandrija itd. na mjesto Andrija itd.) *gimati* (izg. *gjimati*) na mjesto *jimati U.K.D.*

[2] U izvorniku *čugiahu.* *Ur. K. D.*

Digitized by Google

Ja vam dobru radost pravlju
i na put vas sada stavlju;
Spasitelj se rodi danas
ki e s neba prišal za vas;
Ne kasnite veće stati
hoćete ga blizu naiti;
Povit jest Bog u Betlemu
i u jaslih pojte k njemu.
Oni ta čas potekoše,
i našli su što im rekoše:
Diva sina povijaše [1]
koi svitom svim vladaše,
Ter mu slamu prostiraše.
Bog u jaslih počivaše,
Volak zimu odgonjaše,
a oslać se poklanjaše.
Zviri Boga znahu tada
a grišnik ga ne saznava.
Pastiri se pokloniše,
glasom Boga proslaviše.
Slavu Božju ku vidiše
i družini navistiše.
Pogledajmo Božja grada
proslavimo Isusa mlada;
Mladinac je slagji meda
ki na dobrih slatko gleda.
Svi se Bogu pomolimo
i za grihe uzdahnimo:

[1] I ovdje u izvorniku stoji *gi: povigiaše. Ur. K. D*

Digitized by Google

O Maria Božja mati
hoti za nas molbu dati;
O Isuse Bože blagi
Mariji si vele dragi;
Ti nam pute rajske skaži
naše duše grišne spasi.
Amen bože i božiću
daj nam vazda dobru sriću *Amen*.

V prvu Nedilju po Božiću.

Proslavimo otca Boga
ki nam posla sina svoga;
Sinom svoim nas poljubi
da nas grišne ne pogubi.
Ne more nam veće dati
sina svoga neg poslati.
Zato bratio Bogu pojmo
i s veseljen prid njim stojmo,
Razumimo dobro po svem:
sin je otcu takmen u svem,
Svetim duhom Bog jedini
ki sve može, i sve čini.
Otac Boga ki sve izvodi
bres pokala sina rodi.
Njega brate ne ostavi
ako želiš priti k slavi.
A u toj dobro primi brate
potrudi se sam sin za te,
Bog je Isus človik pravi,
tom se ričju diaval davi.

Digitized by Google

Maria ga rodi diva,
da smo prosti Božja gnjiva.
Svim nam budi vele drago
pride Isus naše blago.
I Mariji pogi [1] za to
ka nam rodi rajsko zlato.
Ako pravis zato pride
da nas spasi s neba zide.
Cik Adama kim padosmo
Isusom se podvigosmo. *Amen.*

U Nedilju od Palmi.

Mandalinu pomolimo,
na pomoć ju k nam zovimo.
Brata Lazara sestra Marta,
toj nam piše sveta karta,
Lipotom bi urešena,
zatoj grihom poražena;
Bogastvom se vele uzviše
zato Bogu vele sgriše;
Jer gizdava vele biše
iskre božje ne gimiše.
Lipost, bogastvo i gizda
toj su brate diavlja gnizda.
Mandalini taj se znahu,
zato u njoj grisi stahu.
Grišnica se vela zvaše,
jere tilu pogagjaše;

[1] Na mjesto *poj* od *pojati*; o čem jur bi govora.

Digitized by Google

Za grihe se ne kajaše,
jer Isusa još neznaše.
V Betanij stanom staše
gdi Simuna Isus znaše.
Zva ga domu i privede
i prid njega noge sede.
Kad to začu Mandalina
tad bi barza a ne lina.
Sebi poča govoriti
i sarcem se ija boliti:
Ča ti činiš nevoljnice,
suzam obli tvoje lice,
Vstan, poidi, gišći Boga,
da ti prosti zala mnoga;
Sva svitofna jure vidi
a spametiu k Isusu poidi,
Gdi Simun ga danas gostij,
da mu mnoge grihe prosti.
Zato je on s nebes zišal,
da bi grišnik k njemu prišal;
Neće te tim ulisciti
da hoće ti grih prostiti.
Toj Maria govoreći,
pride Isusu mast noseći;
Poklekuvši Boga moli
mnoge suze ona proli;
Suzami ija noge prati
a kosami otirati,
Pomastiu gih ija mazati
sarcem gorko još plakati.

Digitized by Google

Fariseih se naruga
u sarcu mu biše tuga.
Tada Šimun ija suditi,
ter u sarcu govoriti:
Da bi prorok ovo pravi
znal bi ženu ka se javi,
Jer jest grišnica velika
i ako je još vladika.
Kad mu Isus sarce pozna
tad mu ovu priču poda:
V kuću me_s' hotil zvati
a celov mi nehti dati,
Vele ti se činiš znati
a nehti mi noge oprati,
Pomastju me mazal nisi,
zato se sad ti ne uzvisi;
Ona sve to ijest činila
zaštoj znala i umila;
A ja sarce viju njeije
sedam diaval zide s njeije;
Suzam opra moje noge,
ja joj prašćam grihe mnoge.
Kad bi ona griha prosta
nigda Isusa već ne osta,
Svitofna jest zapustila
samo Boga obljubila.
Kad ijoj Isus domu pride
Mandalina k njemu zide,
Ter ga slatko tad privede
i prid njega noge sede.

Digitized by Google

Marta večeru kuhaše
a na sestru se tužaše:
Bože, nisam još dospila
sestra me je ostavila.
Isus Martu tim pouči
i Mariu taj izruči:
Marta tim ti jesi dobra
a Maria bolji dil obra.
Lazar nemoćan ležaše
i smrti se približaše;
Sestru Isusu on slaše,
njega milostivo zvaše.
Betanij Isus pride,
Mandalina njemu zide;
Suzice grozne ronjaše
i željno mu se tužaše.
Da bi se ti nebil saverl
brat moj Lazar nebi umer;
Ako za nj Boga pomoliš
virui da ga ti izmoliš.
Isus videć nju plačući,
pride na greb uzdišući;
Na greb suze ija roniti,
glasom velim govoriti:
Lazare, ustani vanka,
želil jesi sega danka.
Glasom Isus kad to reče,
tudje s greba on isteče,
Tere poče hvalit Boga
Isukarsta svemogoga.

Digitized by Google

A žudij ki tuij stahu
to vidifši govorahu:
Ovo jest veliki prorok
ki ozdravia svaku nemoć.
Kad na križu Isus staše
k Mandalini uzdisaše;
Ter joj reče ove riči:
majku moju ti utiši,
Majku moju verno združi
i s njom tuge na kup tuži.
Pošad doma nju povede,
pomast išćuć nedosede.
Pria nego sunce izide
pomast noseć na greb pride.
Isusa u grebu ne naide
zato pamet neje zaide.
Plačući pri grebu staše
a iz glasa Isusa zvaše:
O Isuse kud si pošal
kako me si tužnu ošal;
Mniju mi te opet uzeše
ki no te na križ propeše;
Bolje da me su zaklali,
nego da mi te su ukrali;
Da bih znala tko mi te uze
ronila bih moje suze;
Nova tuga mene naide
pokle od mene Isus zaide,
Ova tuga me obuja
ter mi s jadom sarce suia.

Digitized by Google

Toj Maria govoreći
vidi Isusa stojeći.
Mandalina toj ne znaše,
jere jošće vartlar mnjaše.
Kad Isusov ona ču glas,
suze joj se na varhu vlas;
Ona proli suze česte
padši doli reče, meštre.
Pokle Isus od tud zaide
Mandalinu tuga naide.
Radi svoga Gospodina
u svem imi vele mila.
Žudij onde toj videći
odlučiše govoreći:
Mandalinu da prognamo,
da ne slavi gime slavno.
I tako je tad prognaše
iz didine izagnaše.
V nioi nas vsih vide,
u pustinju sama poide;
I tu stati sama hoti
trideset lit jednoj groti.
Piću s neba jer okuša
s Bogom biše neje duša.
Niedan človik to neznaše,
razmi pop ki blizu staše;
Maxim pop to tad videći
pride k njoj govoreći;
Slušbenice božja ka si
od tebe su čudni glasi,

Digitized by Google

Koja si ti, ča tu činiš,
od kuda si, ča tu činiš.
Ona čufši muško garlo
skri se grotu vele harlo.
Glasom tako vapiaše,
kada on prid grotom staše:
Ja sam ona Mandalina,
ka sam bila vele lipa,
Ja sam bila grihom zeta
i verugom diavla speta;
Jer mi bihu grisi drazi,
pribivahu u meni vrazi.
Maria naga tada staše,
sfitu od njega ter prosaše;
Obučena kad se vidi
sve mu grihe ispovidi.
Kako tilo božje poie
Bogu duša oči sfoie,
Angeli k njoj pritekoše
dušu k Bogu ponesoše.
O divice priblažena,
moli za nas viku njega;
Molimo te s dobre volje
pozri naše sfe nevolje;
Molimo te bratia drazi
tiraj od nas dalek vrazi,
Ti ka dila božja vidiš
privedi nas gdi ti sidiš.
Nu mislimo o tom danas
ki na križu umri za nas.

Digitized by Google

Křalj nebeski Isus dobri
nas od smarti smartij dobi;
Sin jedini Boga otca,
bi napojen zuči i octa;
A mati mu Maria diva
za njim vele bolizniva.
Gledaj ruke, gledaj noge,
gledaj tila rane mnoge;
Gledaj rebra probodena,
gledaj kralja okrunjena;
Misli muku, gledaj čavle,
a krf teče na sve strane.
Bolizan ije ljuta, brate,
ku je Isus pria za te.
Lišce veće sunca slavno
od grišnika popljuvano;
Bien pri stupu, moćno vezan,
ki je s neba na zemlji zišal.
Človik biše grihom guban
očisti ga božja ljubav;
Nas od griha krfju opral,
ki je diavla moćno svezal.
Z driva parvo pogibosmo
a s križem se svi spasismo.
Vmri život našem drivi,
mi da bismo bili živi;
Diavla križem pobijaše
a smart smartiu primagaše.
Tako ti nas Isus spaše
naše muke pria naše.

Digitized by Google

Nie s nami Bog uzvišen,
nie pres nas on ponižen.
I to nebi po nevolji
da je umar na sen polji;
Za dobrotu hoti tako
da ga ti poljubiš slatko.
Poljubimo, zahvalimo,
proslavimo, uzdahnimo,
Sarcem, ričju, okom, stvorom,
ondi, i pri božim dvorom.
Ko bi mogal ne plakati
gdi ga plače draga mati?
Blizu križa ona staše
tere gorko uzdisaše:
Tebi tužu, slatki sinu,
jer bres tebe slatko ginu.
Reče sinu pogledati
gdi te plače draga mati.
Isukarste blagi spaše,
tis spasenije Bože, naše,
Ti bi prodan za pinezi,
mučen prid svimi knezi,
Bien pri stupu kameno,
da bi tilo sve ranjeno.
Od ran svite sve odniše,
kerfiu tilo sve obliše.
Tvoje tilo popjuvaše
i mnogo se narugaše.
Kad Maria to gledaše
i bolesti mnoge daše,

Digitized by Google

Noge njemu prikovaše,
sarce joj se raskidaše.
Pritegnuše križu ruke,
gdi ti daše ljute muke.
Po tom toga zvapi s križa,
na kom umri za svim mira. *Amen.*

Čemu vrime ovo gluho,
da je naše sarce suho?
Daske tutnju, zvona muče,
sviće gasnu carkve marce.
Jeda jere kralj počiva,
po rasboju kako biva?
Pokoj mi ti pokoj budi
i skoro se k nam probudi;
Ostali smo bres pastira,
u mnozih je hroma vira;
A vojvode ustupiše,
hrabri pleća obratiše;
Kako družba pristrašena,
kako vojska razbiena;
Apostoli su se skrili,
učenici z' nevirili.
Gospodin se od nas uze,
zato nam su ove suze.
Jeda čuste silni glasi,
kamo Isus ki nas spasi?
Čusmo da ga Josef shrani
i Pilat mu ne zabrani.
Molimo te vele drago,
kamo Isus naše blago?

Digitized by Google

Snimiše ga naga s križa,
tu bi majka jedva živa;
Postavismo tuge zale,
tu ne bihu suze male,
Silom čavle izadrismo,
majci rane ponovismo;
Gospoičiju uzderžahu
gorkim glasom sve plakahu;
Činiše ju gradu priti,
mnjahu da će udilj umriti.
Na križ hti se uzletiti,
martva sinka poljubiti;
Svoje ruke glasom dviže,
da bi bila križa bliže:
Sine Isuse simo k majci,
jer smo sinko na rastancih;
Poplakat mi njega dati,
njegova sam tužna mati.
Martva sinka kad primaše
k srcu svomu pritiskaše,
V sve rane celivaše
I suzami opiraše:
Slatki sinu, govori mi,
svoju majku rukom primi,
Govori mi slatki sinu,
zač od majke tako minu,
Drage majke i sestrice,
tuge mi su sad velike;
Gledaj parsi momu sinu
od kud pravo sunce sinu;

Digitized by Google

Mandalina vele draga
gledaj meštra mertva naga,
Darzi noge i celivaj
i kosami sve otiraj.
Puče zali i nemili,
ki žalosnu majku cvili.
Mi gospoi pristupismo
mi Isusa isprosismo;
Nu nam pusti gospodina
pomazati božja sina;
Sveto tilo pomazasmo,
gospodina zemlji dasmo,
Obima se poklonismo
suzami se razdilismo;
Ja Josef iz Abarimatie,
to nam kažu svete knjige;
Hoćeteli dobro znati
pojte gdie njega mati.
Doma su se svi skupili
ki su bogu ugodili.
Kada tamo mi dojdosmo
Apostole tui najdosmo:
Jednim glasom svi plakahu,
žalosno se razdirahu:
Gospodina izgubismo
gospodinu svi sgrišismo;
Sgriših majci, sgriših sinu
žalosnaću biti viku.
Petar zgube sidu bradu,
ja pogiboh u sem gradu.

Digitized by Google

Ajmeh što ću učiniti,
prid gospoju ne smim priti.
Gospoja ga k sebi zvaše
vele slatko, i tišaše:
Gledaj, Petre, moga sina
naslidnik si njega bia,
Tebi prida ofce svoje,
da ih paseš kako tvoje,
Nebeski su tvoji ključi
svih utiši, i svih uči,
Kripi bratiu, kripi sebe,
svi gledaju, Petre, tebe;
Ali neznaš moga sina
vele blaga gospodina?
Veselo im hti prostiti
kako sinke poljubiti,
A ja budem odvitnica
u svem vaša pomoćnica.
Djavla sveza, raj otvori,
svoga otca k nam umoli.
Treti dan će uskarsnuti
s nami slavan osvanuti.
O Isuse božji sinu
slava budi tebi viku. *Amen.*

Plači sarce i s očima
muku tvoga gospodina,
Spasitelja plači brate
ki e umri tako za te.
Ko bi moga ne plakati
gdi ga plače draga mati?

Digitized by Google

Blizu križa ona staše
tere grozno uzdisaše:
Tebi tužu, sladki sinu,
Ja bres tebe smartno ginu;
Reci sinu pogledati
gdi te plače draga mati;
Moie drago porogjenije,
moje dobro i poštenije;
Ko mi uze radost moju
ko uhili majku tvoju.
Dragi sinu, gdi te vigju,
kako sebe neubigju;
Raztegnute mišce tvoije,
raspade se sarce moije;
Kako visiš na tem križi
od tuge mi život biži.
Vinac tarnov kruna tvoija
velika ti' e tuga moija;
Oštri čavli, rane ljute
u mojien su sarcu krute;
Sve bolizni, i muke tvoie
svo su, sinče, tuge moie.
Jur pri smarti prosi piti,
ne mogu te napoiti.
Drage sestre i poštene,
sve plačite blizu mene.
Usta tvoia primedena
žuči i octa napoiena.
Plačite mi sina draga
umorena na križ naga;

Digitized by Google

Udovice, dive čiste,
sve plačite i neviste,
Vas ie moij sin ljubil drago,
sada gine moie blago.
Nu mislite svi karstiane
moga sina ljute rane;
To učini ljubav naša,
da mi sinka smart unaša.
On ije umar tako za nas,
plačite ga sa mnom danas.
Ljubav tvoja, sinu dragi,
bres skončania bože blagi.
Nemorete veće reći,
za grih hoti smart podleći.
Divom tebe, sinu, rodih,
i devet te misec nosih.
Angel mene pozdravljaše
kad mi tebe navišćaše:
Sina božia hoć' roditi
i blažena hoćeš biti;
Reče: puna ti s' milosti;
sad san puna sve žalosti.
Smart si prial bres krivine,
zalosno mi sarce vene.
Gdi se može povidati
veće bolizniva mati?
Da to mi e veće tuga
ijer ti smarti nisam druga.
Slava tebi svemogući,
ki nas spasi za nas mrući;

Digitized by Google

Sinu boži ti si hvalien
u sve vike vikom *Amen.*

Skupite se svi narodi,
bog za ljudi na smart hodi;
Na ramenu sam križ nosi,
majka mu ga silno prosi:
Sladki sinu, ja te prosu,
daj mi tvoj križ da ga nosu.
Neka, majko, tako bude,
da se sveto pismo zbude.
Povedoše gospodina
na raspetje božja sina.
Za njim zove draga mati,
nećli, sinu, počekati.
Blizu križa ona staše,
tere gorko uzdisaše.
Tko bi mogal ne plakati
gdi ga plače draga mati?
Tebi tužu, slatki sinu,
jer bres tebe ne počinu.
Reci, sinu, pogledati
gdi te plače draga mati:
Moje drago porogjenije
i još svako me poštenije;
Ko mi uze radost moju,
ko uhili majku tvoju!
Sarce moje nima blaga,
na križu te videć naga:
Rastegnute ruke tvoje,
raspade se sarce moje;

Digitized by Google

Kako visiš na tom križi,
od tuge mi sarce biži;
Vinac tarnov kruna tvoja,
velika ti 'e tuga moja!
Židove ju tarstju zbiva,
a meni se sarce siva,
Tri su čavli oboštreni,
slatki sinu, jaoh meni.
On je umer tako za nas,
plačite ga sa mnom danas.
Puk tvoj spasi, o Isuse,
gledaj uzdahe, pozdri suze,
Ki te vapjemo s glasi,
ti nas grišnike bože spasi. *Amen.*

Zdravo tilo Božje sveto,
ko na križu bi propeto,
Zdravo tilo Božja sina
Isukarsta gospodina,
Zdravo sveto slavno trojstvo,
zdravo vičnje sve božanstvo;
Zdrav Isuse bože pravi,
ki si s otcem jednoj slavi;
Ti si hotil s neba priti
ter od dive rogjen biti;
Ti si za nas htil umriti
i kerf svetu sfu proliti;
Ti si tarpil muku za nas,
ti se smili sada na nas.
Puče božji sad se moli,
ponižifši glave doli,

Digitized by Google

Da primete svi prošćenije,
buduć njega vi stvorenije.
Ti si blažen vika viku,
ti nam podaj rajsku diku. *Amen.*

Zdrav Isuse sinu Boga,
ne ostavi puka tvoga,
Za koj hoti doli priti,
pri blaženu karf proliti.
S učenici večeraše
smart jim tvoju navišćaše.
Vertlu otca kad moljaše,
za nas žejno uzdisaše.
Juda pride k tebi onda
za pineze ki te proda,
Pozdravi te, celov poda
i židovom tebe prida.
Viće na te učiniše
te se tako zgovoriše;
K Pilatu te privedoše;
da te propnu svi rekoše.
Kad pri stupu svezan staše
nikomure ne pričaše;
Na kolina tad padahu
i tobom se svi rugahu.
Kad te križu prigvozdiše
u karf svetu vas ploviše.
Tužna majka ondi staše,
koj se sarce raspadaše,
Od tuge se skončavaše,
u žalosti umiraše.

Digitized by Google

Kad na križu grubo staše
svih spasenije ti seljaše.
Svej svaršeno kad izusti,
duh blaženi tada pusti.
Molimo te pomiluj nas,
u potribi pomozi nas.
Tebi slava tebi dika,
ka ne mine vike vika. *Amen.*

Pisam od Uskersenija.

Uskarsnut je naš spasitelj
Bog i človik odkupitelj,
Ki človika iz propasti
uvede ga u rajske slasti.
Po srid muke križa sveta
Isukarsta tad propeta,
Ki na križu milost poda,
kada sebe da samoga
Posvećenje otcu Bogu
odkupljenje sfom narodu.
Zato divo i kraljice,
radui, Boga sad rodice,
Uskarsnul je sinak mili,
Bog i človik u svoj sili;
Treti danak kako reče,
da se sveto pismo steče.
Ivan, Petar, Mandalina,
to govore dai istina;
Uskarsnul je on u slavi,
to svidoči veli i mali;

Digitized by Google

I Angele da u grobu
jesu našli slaveć Bogu,
Naviščujuć uskarsenje,
podajuć nam to zlamenje:
Galileju priti ima
Isus naša sva istina.
Zato svaki s crikvom skupa
slavi Boga svemoguća,
I poj pisam slavnoj divi
i govori, da gjistini
Isus nje sin vele dragi,
Boga otca sinak pravi;
Ki Adama i svi ljudi
oslobodi i obljubi;
Karvju svojom hti oprati,
za grišnike sebe dati.
Tko plakati bude grihe,
radovat se hoće vike.
Zato pisam poimo svetu,
molimo se sad propetu;
I poiamši majku i divu
veseli se u istinu,
Zašto nosi u utrobi
veće nie sad u grobi;
Uskarsnul je kako reče,
da se sveto pismo steče.
Za to moli za nas Boga,
jer si majka svemogoga,
Da od kuge nas obrani,
križem svetim sad obstrani,

Digitized by Google

I da ov grad sa svim pukom
pomiluje s svojom mukom;
Izprosi nam, divo draga,
milost Božju jer si blaga,
Darovat nam ta drag kamen
ka si sveta u vik. *Amen.*

Molitva Svetoga Frančiska

O Frančisko otče sveti,
ti nas nedaj grihom speti;
Jer za tvoje poniženije
dostignul si uzvišenije.
Ti uzvišen mnogo jesi
kod Isusa na nebesi,
Jer si sprosi spasitelja,
rane njega tvoja želja;
I to ti bi dopušćeno
i svem svitu naviščeno.
Ti svitofno pusti blago,
jer vičnjemu biše drago.
Parvi temelj reda tvoga
nastojal si svaršit svega.
Pokora ti draga biše,
oštru svitu nosit htiše;
I moleći svej klečaše,
slave svita nehtiaše.
Biše tvoje, sfeti Frane,
gora pusta pribivanje,
A pokoj tvoj od života
biše stina mramorita.

Digitized by Google

Bi ugodna tebi hisa
blizu grada od Asisa;
U planinah gdi su spile,
nigdi od grada četar milje;
Po daleče mista svoga
gdi moljaše svemogoga,
Od općene časti bižeć
u pustinju Bogu služeć,
A zlamenje križa sveta
svej noseći ti propeta:
Poniženje tvoga tila,
dat to bude mati mila.
A uboštvo ko hotiše
za sestru ga obral biše;
I ta svet put da uzdarže
naslidnici kite barze.
A divicu pri blaženu
od Angelov pres neljenu,
S molbom trudeć nju slaveći
trudom tilo pokoreći.
Svaku službu osobitu,
da zarcalo osta svitu;
Stope sinka nje slideći,
virnu poslu nastojeći.
Tim priazam Božju steče
i od svitovnih bi daleče.
I u templu prid njim kleče,
brani crikvu moju, reče.
Pak isprosi po tom toga
od Isusa svemogoga

Digitized by Google

Za kerstjanske verne duše
svim prošćenje ki se skruše:
V dan drugi od Agusta
dopustiset slavna usta;
Od Isusa svemogoga
za spasenje puka svoga;
Ko se dojde pokloniti
hoće milost isprositi.
I tako ti on naredi:
prid pastira moga pojdi,
Da navisti svakojako
to prošćenje obilato.
A ko neće virovati,
zlamenje ti hoću dati,
Od prošćenja ko ti daju,
da karstjani svi poznaju:
Koćeš rozie tih nabrati
i papigih darovati,
Ke prid tobom mirisaju
zač srid zime procvitaju.
Ti pogledaj blizu puta,
gdi procvita drača ljuta,
Rožicami bres naravi,
Isukars te na to stavi;
Svetim duhom potaknuta,
tijh priam u kraj skuta.
Kada sliša sveti otac
da duhovni vodiš tanac;
Riči ke mu ti spovidi
i zlamenje kada vidi,

Digitized by Google

Da ti jesi tomu vodac
da prošćenje nima konac;
Ozlamenje to razvidi,
skup cerkofni zapovidi.
I pokle se sabra viće
velo, mudro, i umiće;
Poštovani starišine
razbirajuć te načine;
Videć novo primalitje,
to prošćenje svak obiće.
I stavi se te načine
da za deset lit učine.
Toj odluci svi pristaše.
tad Biskupom oblast daše;
Cetirima ki naviste
u gospoje te pričiste,
K njin te barzo odaslaše;
gdi ti hoti odabraše.
Pod zapovid od posluha,
po milosti sveta duha.
Tim biskupom bi rečeno
daje tako odlučeno.
Ispuniti red hoteći,
gdi broj puka biše veći;
Od starišin ki gimihu
za deset lit rit hotihu,
I to deset pak izreći,
navistiti deset mneći:
Svi po redu neumihu,
po sve vike rekli bihu.

Digitized by Google

Svemu svitu bi očito,
to prošćenje stanovito.
Toga dobra uzrok ti si,
dostojanstvo ko imisi;
Zač ponuka tebe želja
od dragoga spasitelja;
Radi sebe molil nisi
neg za naši smartni grisi.
Naše duše, Frane sveti,
tih od paklenih muk oteti.
Kad ustanu na dan suda,
prid pristolje svemogoga,
Bud pomoćnik molbon tvojon,
da u raju budu s tobon;
I kad nas grih od napasti,
tentat ne daj te oblasti,
Da prihini niednoga
po milosti sveta Boga.
Dopusti nam tve milosti,
Isus ke ti da kriposti;
I za njega slavne rane,
ko ih zlamen jesut dane;
Sveto trojstvo moli za nas
da pogleda doli na nas;
Otca sina duha zlamen,
da nas spase u vik Amen.
O francisko otče sveti,
ti nas nedaj grihom speti.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

SEP 26 1922
STALL STUDY
CHARGED

Digitized by Google